

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 158/2013**z dnia 18 lutego 2013 r.****ponownie nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) W dniu 20 października 2007 r. Komisja Europejska („Komisja”) ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wszczęcie postępowania antidumpingowego dotyczącego przywozu do Wspólnoty niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) (2). W dniu 4 lipca 2008 r. Komisja nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 642/2008 (3) („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”), tymczasowe cło antidumpingowe na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych pochodzących z ChRL.
- (2) Postępowanie wszczęto na skutek skargi złożonej w dniu 6 września 2007 r. przez Hiszpańską Narodową Federację Związków Producentów Przemysłu Przetwórczego Owocowo-Warzywnego (Spanish National Federation of Associations of Processed Fruit and Vegetables – „FENAVAL” zwaną wcześniej „FNACV”) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących 100 % całkowitej wspólnotowej produkcji niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.). Wspomniana skarga zawierała dowody wskazujące na dumping produktu objętego postępowaniem i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające do wszczęcia postępowania.
- (3) Jak wskazano w motywie 12 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 października 2006 r. do dnia 30 września 2007 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 października 2002 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

- (4) W dniu 9 listopada 2007 r. Komisja nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1295/2007 z dnia 5 listopada 2007 r. poddającym wymogowi rejestracji przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itp.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (4) („rozporządzenie w sprawie rejestracji”), obowiązek rejestracji przywozu tego samego produktu pochodzącego z ChRL.
- (5) Należy przypomnieć, że do dnia 8 listopada 2007 r. obowiązywały środki ochronne wprowadzone względem tego samego produktu. Komisja wprowadziła, rozporządzeniem (WE) nr 1964/2003 (5), tymczasowe środki ochronne wobec przywozu niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.). Ostateczne środki ochronne zostały wprowadzone rozporządzeniem (WE) nr 658/2004 (6) („rozporządzenia w sprawie środków ochronnych”). Zarówno tymczasowe, jak i ostateczne środki ochronne polegały na otwarciu kontyngentów taryfowych, tj. cło było należne dopiero po wyczerpaniu bezcłowego przywozu.
- (6) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1355/2008 (7) („rozporządzenie pierwotne”), ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z ChRL.
- (7) Ostateczne cło antidumpingowe wahało się od 361,4 do 531,2 EUR/tonę wagi netto produktu.

1.1. Wyrok dotyczący Xinshiji

- (8) Wyrokiem z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie T-122/09 – Zhejiang Xinshiji Foods i Hubei Xinshiji Foods przeciwko Radzie Unii Europejskiej popieranej przez Komisję Europejską (8) („wyrok dotyczący Xinshiji”) – Sąd unieważnił rozporządzenie pierwotne w zakresie, w jakim dotyczyło wnioskodawców Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd. oraz Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd.
- (9) Podstawą wyroku Sądu był fakt, że Komisja naruszyła prawo do obrony, nie dostarczając informacji niezbędnych wnioskodawcom do ustalenia, czy mając na uwadze strukturę rynku, dostosowanie ceny eksportowej do poziomu *ex-works* importera było odpowiednie, aby umożliwić porównanie ceny eksportowej i ceny stosowanej przez przemysł unijny na tym samym poziomie handlu. Sąd stwierdził również, że Komisja naruszyła

(1) Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

(2) Dz.U. C 246 z 20.10.2007, s. 15.

(3) Dz.U. L 178 z 5.7.2008, s. 19.

(4) Dz.U. L 288 z 6.11.2007, s. 22.

(5) Dz.U. L 290 z 8.11.2003, s. 3.

(6) Dz.U. L 104 z 8.4.2004, s. 67.

(7) Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 35.

(8) Dz.U. C 103 z 2.4.2011, s. 21.

obowiązek uzasadnienia środka, ponieważ takie uzasadnienie musi zostać podane w faktycznej treści środka i nie może być wskazane na piśmie lub w drodze ustnego wyjaśnienia, gdy dany środek jest już przedmiotem postępowania prowadzonego przed Sądami Unii Europejskiej.

- (10) W kwietniu 2011 r. Komisja złożyła odwołanie (C-195/11P) zmierzające do uchylecia wyroku dotyczącego Xinshiji. Po stwierdzeniu nieważności rozporządzenia pierwotnego przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej („Sąd”) w dniu 22 marca 2012 r. (zob. poniższy motyw 16) Komisja wycofała swoje odwołanie, które stało się bezpodstawne.
- (11) W dniu 3 grudnia 2011 r. Komisja opublikowała zawiadomienie⁽¹⁾ w sprawie częściowego wznowienia dochodzenia antydumpingowego („zawiadomienie w sprawie pierwszego wznowienia”) w celu wykonania wyroku Sądu dotyczącego Xinshiji. Wznowienie było ograniczone do ustalenia, czy mając na uwadze strukturę rynku, dostosowanie ceny eksportowej do poziomu *ex-works* importera było odpowiednie, aby umożliwić porównanie ceny eksportowej i ceny stosowanej przez przemysł unijny na tym samym poziomie handlu.
- (12) Jednocześnie wszystkie zainteresowane strony otrzymały dokument zawierający ustalenia wraz z załącznikami wskazującymi powody dostosowania kosztów ponoszonych po przywozie, które zostały uwzględnione w obliczaniu ceny produktów pochodzących z ChRL.
- (13) Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu.
- (14) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem we wskazanym terminie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (15) Dwóch eksporterów będących wnioskodawcami, ośmiu importerów, dwa zrzeszenia importerów i jedno zrzeszenie producentów zgłosiły się jako strony zainteresowane.

1.2. Wyrok dotyczący państwa analogicznego

- (16) W dniu 22 marca 2012 r. w sprawie C-338/10 – Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Stadt („wyrok dotyczący państwa analogicznego”) – Sąd unieważnił rozporządzenie pierwotne⁽²⁾.
- (17) Sąd stwierdził, że ponieważ Komisja i Rada określiły wartość normalną produktu objętego postępowaniem na podstawie ceł faktycznie płaconych lub należnych w Unii Europejskiej za produkt podobny, bez wykazania się starannością w celu określenia tej wartości na podstawie cen płaconych za ten sam produkt w państwie trzecim o gospodarce rynkowej, naruszyły one wymogi art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

- (18) W dniu 19 czerwca 2012 r. opublikowano zawiadomienie⁽³⁾ („zawiadomienie w sprawie drugiego wznowienia”) w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W zawiadomieniu strony zostały poinformowane, że mając na uwadze wyżej wymieniony wyrok Sądu, przywóz do Unii Europejskiej niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z ChRL nie jest już objęty środkami antydumpingowymi wprowadzonymi rozporządzeniem pierwotnym oraz że ostateczne cła antydumpingowe zapłacone na mocy tego rozporządzenia za produkt objęty postępowaniem powinny zostać zwrócone lub umorzone.
- (19) W zawiadomieniu wznowiono częściowo odpowiednie dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z ChRL, w celu wykonania wyroku Sądu.
- (20) W zawiadomieniu określono, że zakres wznowienia jest ograniczony do wyboru ewentualnego państwa analogicznego oraz określenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, służącej do wyliczenia marginesu dumpingu.
- (21) Ponadto w tym samym zawiadomieniu zainteresowane strony zostały wezwane do przedstawienia swoich opinii, a także informacji, oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty w sprawie dostępności państw trzecich o gospodarce rynkowej, które mogłyby zostać wybrane do określenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, w tym w odniesieniu do Izraela, Suazi, Tajlandii i Turcji.
- (22) Komisja bezpośrednio poinformowała przemysł unijny i jego zrzeszenia, producentów eksportujących, zainteresowanych dostawców i importerów oraz ich zrzeszenia, a także władze państw trzecich, których dotyczy postępowanie. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu.

- (23) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem we wskazanym terminie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (24) Ośmiu importerów i jedno zrzeszenie importerów zgłosiło się jako strony zainteresowane.

2. PROCEDURA PO UJAWNIENIU ŚRODKÓW TYMCZASOWYCH

- (25) W następstwie nałożenia tymczasowego cła antydumpingowego na przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL niektóre z zainteresowanych stron przedłożyły pisemne uwagi. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 353 z 3.12.2011, s. 15.

⁽²⁾ Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 marca 2012 r. w sprawie C-338/10, GLS przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Stadt.

⁽³⁾ Dz.U. C 175 z 19.6.2012, s. 19.

(26) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. W szczególności Komisja zakończyła dochodzenie, które dotyczyło interesu Unii („Wspólnoty”). W tym zakresie przeprowadzono wizyty weryfikacyjne na terenie następujących niepowiązanych importerów w Unii:

- Wünsche Handelsgesellschaft International (GmbH & Co KG), Hamburg, Niemcy,
- Hüpeden & Co (GmbH & Co) KG, Hamburg, Niemcy,
- I. Schroeder KG. (GmbH & Co), Hamburg, Niemcy,
- Zumdieck GmbH, Paderborn, Niemcy,
- Gaston spol. s r.o., Zlín, Republika Czeska.

(27) Wszystkie strony powiadomiono o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL oraz ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w formie cła tymczasowego. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji.

(28) Niektórzy importerzy zaproponowali zorganizowanie spotkania wszystkich zainteresowanych stron, zgodnie z art. 6 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, jednakże propozycja ta została przez jedną z nich odrzucona.

(29) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.

3. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

(30) Po wprowadzeniu środków tymczasowych dwóch niepowiązanych importerów unijnych twierdziło, iż niektóre rodzaje mandarynek powinny być wyłączone z definicji produktu objętego postępowaniem z uwagi na ich poziom słodkości lub ze względu na sposób ich pakowania do celów wywozu. W tym zakresie należy zauważyć, że wnioski te nie zostały poparte żadnymi dającymi się zweryfikować informacjami i danymi, które wskazywałyby, iż wymienione rodzaje mają inne cechy charakterystyczne niż produkt objęty postępowaniem. Odnotowano także, iż różnice w opakowaniu nie mogą być uważane za istotny element przy definiowaniu produktu objętego postępowaniem, zwłaszcza jeżeli formy opakowania zostały już uwzględnione podczas definiowania tego produktu, jak wskazano w motywie 16 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Wobec tego powyższe argumenty zostają odrzucone.

(31) Środki wprowadzono wobec produktu zdefiniowanego w rozporządzeniu pierwotnym w sposób następujący: przetworzone lub zakonserwowane mandarynki (włączając tangeryny i satsuma), klementynki, wilkiny i inne podobne hybrydy cytrusowe, niezawierające dodatku alkoholu, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, według definicji określonej w pozycji CN 2008, objęte obecnie kodami CN 2008 30 55, 2008 30 75 i ex 2008 30 90 (kody TARIC 2008 30 90 61, 2008 30 90 63, 2008 30 90 65, 2008 30 90 67 i 2008 30 90 69), pochodzące z ChRL.

(32) W tym zakresie w wyroku Sądu dotyczącym państwa analogicznego zinterpretowano dane statystyczne przekazane Sądowi przez Komisję w dniu 27 lipca 2011 r. jako dane odnoszące się wyłącznie do produktu objętego postępowaniem. Jednakże Komisja ponownie przeanalizowała pełny zakres każdego z kodów CN zawartych w tych danych statystycznych i należy odnotować, że mają one szerszy zakres niż produkt objęty środkami, ponieważ odnoszą się do pełnych kodów CN 2008 30 55, 2008 30 75 i 2008 30 90. Dane statystyczne obejmujące wyłącznie produkt objęty postępowaniem lub produkt podobny (kody CN 2008 30 55 i 2008 30 75), dotyczące wyżej wymienionych państw podczas okresu objętego dochodzeniem, są następujące:

Państwo	Wielkość przywozu (w tonach)
ChRL	49 791,30
Tajlandia	666,10
Turcja	151,20
Izrael	4,80
Suazi	0

(33) W ramach kodu CN 2008 30 90 dane statystyczne obejmowały produkty inne niż produkt objęty postępowaniem. W konsekwencji niemożliwe jest wyciągnięcie jakichkolwiek wniosków dotyczących przywozu produktu podobnego w odniesieniu do tego kodu CN. W związku z powyższym, z danych statystycznych nie wynika, że produkt podobny był przywożony podczas okresu objętego dochodzeniem w znaczących ilościach z Izraela lub Suazi.

4. KONTROLA WYRYWKOWA

4.1. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w ChRL

(34) Dwóch niepowiązanych importerów UE utrzymywało, że chińscy producenci eksportujący objęci próbą reprezentowali 60 % całkowitego wywozu do Unii. Jednakże nie byli oni w stanie przedstawić jakichkolwiek danych, które mogłyby zweryfikować informacje, które podważałyby wiarygodność danych o kontroli wyrywkowej przedstawionych przez współpracujących chińskich producentów eksportujących i zasadniczo potwierdzonych w trakcie dalszego dochodzenia. Ten argument zostaje więc odrzucony.

(35) Trzech współpracujących chińskich producentów eksportujących złożyło oświadczenia wskazujące, że ich powiązane przedsiębiorstwa były eksportującymi producentami produktu objętego postępowaniem, a zatem powinny zostać uwzględnione w załączniku, w którym wymieniono współpracujących producentów eksportujących. Uznano, że wnioski te były uzasadnione i podjęto decyzję o dokonaniu przeglądu odpowiedniego załącznika. Jeden niepowiązany importer UE stwierdził, że wywóz dokonany do Unii poprzez przedsiębiorstwa handlowe powinien zostać automatycznie objęty środkami obowiązującymi w odniesieniu do chińskich producentów eksportujących. W tym względzie należy podkreślić, że środki antydumpingowe w niniejszej sprawie są

wprowadzane w odniesieniu do produktów wywożonych do Unii i wytwarzanych przez producentów eksportujących w państwie objętym dochodzeniem (niezależnie od tego, jakie przedsiębiorstwo nimi handluje), a nie w odniesieniu do podmiotów gospodarczych prowadzących działalność handlową. Argument został zatem odrzucony.

5. DUMPING

5.1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (36) Po wprowadzeniu środków tymczasowych współpracujący chińscy producenci eksportujący nie przedstawili żadnych uwag na temat ustaleń dotyczących MET. Wobec braku uwag w tym zakresie, motywy 29–33 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

5.2. Indywidualne traktowanie

- (37) Wobec braku jakichkolwiek uwag motywy 34–37 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych dotyczące traktowania indywidualnego zostają niniejszym potwierdzone.

5.3. Wartość normalna

5.3.1. Uwagi zainteresowanych stron otrzymane po opublikowaniu zawiadomienia w sprawie drugiego wznowienia

- (38) Niektórzy importerzy twierdzili, że przywóz chiński będzie konieczny, by zaspokoić popyt w Unii, natomiast jeden importer wskazał, że łączna produkcja hiszpańska i turecka wystarczy, by zaspokoić potrzeby rynku unijnego. Jeden importer zauważył, że nałożenie cel antydumpingowych doprowadziłoby do znacznego wzrostu ceny produktu objętego postępowaniem. Inni importerzy również wspominali o wzroście cen. Różne czynniki zostały wskazane jako powód takiego wzrostu, np. zmniejszająca się dostępność chińskich mandarynek w Unii ze względu na popyt krajowy i popyt na innych rynkach, niskie zbiory i brak siły roboczej w ChRL. Innym wskazanym czynnikiem była ograniczona konkurencja w Unii (szacuje się, że obecnie jest tylko trzech unijnych producentów, a w 2000 r. funkcjonowało ośmiu producentów). Jeden importer skarżył się, że środki antydumpingowe będą sprzyjać dużym przedsiębiorstwom handlowym, a nie tradycyjnym firmom, które od wielu lat prowadziły handel produktem objętym postępowaniem z ChRL. Ten importer bronił systemu pozwoleń opartego na danych sprzed 2001 r.
- (39) Grupa importerów stwierdziła, że instytucje unijne powinny wszcząć nowe dochodzenie, zamiast częściowo wznawiać dochodzenie antydumpingowe, które doprowadziło do wprowadzenia środków obowiązujących do czasu wydania wyroku dotyczącego państwa analogicznego. Wniosek ten opierał się na tym, że wskazani importerzy nie dostrzegali wystarczających dowodów na istnienie dumpingu lub szkody w obecnej sytuacji rynkowej.
- (40) Pozostali importerzy zgłosili, że nie zgadzają się z ewentualnym wykorzystaniem danych za OD, jeżeli nowy margines dumpingu miałby zostać obliczony. Według

tych importerów należy wykorzystać nowsze dane, w szczególności zasugerowali dane za okres 2010–2011 i 2011–2012.

- (41) Grupa importerów uważała, że częściowe wznowienie dochodzenia narusza art. 266 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Według tych importerów orzecznictwo⁽¹⁾ wskazane w zawiadomieniu w sprawie drugiego wznowienia powinno zostać przywołane tylko w przypadku, gdy środki są unieważnione z uwagi na błędne określenie szkody. Ich zdaniem „instytucje wspólnotowe nie popełniły błędu na etapie określania szkody, ale już podczas oceny, czy produkt objęty postępowaniem był w ogóle objęty dumpingiem”. Jako że w omawianej sprawie rozporządzenie pierwotne zostało uznane za nieważne z powodu określenia wartości normalnej, importerzy stwierdzili, że wskazane orzecznictwo nie ma zastosowania.
- (42) Wreszcie kilku importerów zaleciło zastosowanie Turcji jako państwa analogicznego. Podczas przesłuchania jeden importer zasugerował skontaktowanie się z władzami Japonii i Korei, ponieważ również w tych państwach istniały przedsiębiorstwa, które produkowały produkt podobny podczas OD.

5.3.2. Analiza uwag otrzymanych po opublikowaniu zawiadomienia w sprawie drugiego wznowienia

- (43) W odniesieniu do wielu stwierdzeń w powyższym motywie 38 należy podkreślić, że Komisja zdecydowała o wznowieniu początkowego dochodzenia w sposób ograniczony do ewentualnego określenia państwa analogicznego. Nie określiła nowego okresu objętego dochodzeniem, w przeciwieństwie do podejścia przyjętego w sprawie, która doprowadziła do wyroku *Industrie des poudres sphériques* przeciwko Radzie (sprawa C-458/98 P [2000] Rec. I-8147). Podejście to przyjęto, mając na uwadze, że cła antydumpingowe już obowiązują i wszelkie dane zgromadzone podczas nowego okresu dochodzenia byłyby zniekształcone istnieniem tych cel antydumpingowych, w szczególności w zakresie ustalania szkody. Komisja uważa, że punkty podniesione przez strony w sprawie rzekomego braku dumpingu w chwili obecnej mogą być lepiej przedyskutowane w ramach przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W początkowym dochodzeniu analiza istnienia szkody była prowadzona *ex post* w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem, natomiast analiza szkody podczas przeglądu okresowego jest dokonywana w odniesieniu do przyszłego rozwoju sytuacji, ponieważ obowiązujące cło antydumpingowe może mieć wpływ na szkodę ustaloną dla okresu objętego postępowaniem.
- (44) Przypomina się stronom zainteresowanym, że jeżeli importer lub inna strona domaga się pełnego przeglądu środków, mają oni możliwość złożenia wniosku o wszczęcie przeglądu okresowego, jak opisano w art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Strony zainteresowane dysponują taką możliwością w każdej chwili, ponieważ okres jednego roku od wprowadzenia środków

⁽¹⁾ Sprawa T-2/95 *Industrie des poudres sphériques* (IPS) przeciwko Radzie [1998] Rec. II-3939 oraz sprawa C-458/98 P *Industrie des poudres sphériques* przeciwko Radzie [2000] Rec. I-08147.

ostatecznych, o którym mowa w art. 11 ust. 3, zakończył się. Z każdą stroną, która złożyła wniosek o przegląd na podstawie art. 11 ust. 3 przed ogłoszeniem wyroku dotyczącego państwa analogicznego, skontaktują się służby Komisji, aby ustalić czy dana strona zamierza podtrzymać swój wniosek.

(45) W zakresie rzekomej niezgodności częściowego wznowienia z prawem należy zauważyć, że ze wskazanego orzecznictwa nie wynika, że częściowe wznowienie mogło nastąpić tylko w sytuacji, gdy dotyczy ono określenia szkody wyrządzonej przemysłowi unijnemu. W sprawach T-2/95 i C-458/98 P wskazano, że „w przypadku aktu kończącego postępowanie administracyjne, które obejmuje kilka etapów, jego unieważnienie nie pociąga koniecznie za sobą unieważnienia całej procedury poprzedzającej przyjęcie zaskarżonego aktu, niezależnie od podstaw – proceduralnych lub merytorycznych – wyroku ogłaszającego unieważnienie”⁽¹⁾. W związku z powyższym nie jest istotne czy unieważnienie lub stwierdzenie nieważności rozporządzenia odnosi się do określenia szkody lub określenia wartości normalnej.

(46) W odniesieniu do wykorzystania danych za OD należy przypomnieć, że zawiadomienie w sprawie drugiego wznowienia dotyczyło częściowego wznowienia pierwotnego dochodzenia, a nie nowego dochodzenia. Dlatego też wyłącznie dane za OD mogły być właściwe i powinny być zbadane, tym bardziej, że ceny eksportowe zastosowane w porównaniu również odnosiły się do tego samego okresu. Wnioski o zastosowanie nowszych danych należało zatem odrzucić.

5.3.3. Dochodzenie po opublikowaniu zawiadomienia w sprawie drugiego wznowienia

(47) W wyroku, o którym mowa w powyższym motywie 16, Sąd odniósł się konkretnie do czterech państw, z których zgodnie z danymi Eurostatu dokonywany był znaczący przywóz do Unii w ramach kodów CN 2008 30 55, 2008 30 75 oraz ex 2008 30 90. Państwa te to Izrael, Suazi, Tajlandia i Turcja. Mając to na uwadze, Komisja skontaktowała się z władzami tych państw poprzez ich misje w Unii Europejskiej. Kontakty odbyły się przed częściowym wznowieniem dochodzenia oraz ponownie w momencie wznowienia. Zainteresowane misje oraz delegatury Unii Europejskiej w tych czterech państwach zostały poproszone o określenie ewentualnych krajowych producentów produktu podobnego oraz o pomoc w zapewnieniu ich współpracy.

(48) Pomimo dwukrotnych prób kontaktu misje Suazi i Tajlandii w Unii Europejskiej nie udzieliły żadnych odpowiedzi. Misje Izraela i Turcji przekazały odpowiedzi. Misja Turcji dostarczyła adresy sześciu ewentualnych producentów, a misja Izraela poinformowała służby Komisji, że w Izraelu nie odbywała się żadna produkcja produktu podobnego w OD (również obecnie nie ma takiej produkcji).

(49) Skontaktowano się z wszystkimi sześcioma producentami z Turcji, a z pięcioma z nich dwukrotnie. Trzech producentów nie udzieliło żadnej odpowiedzi, a pozostali trzech poinformowali, że nie produkowali produktu podobnego po OD. W związku z powyższym, mimo że przedsiębiorstwa te wyraziły chęć do współpracy, nie były one w stanie dostarczyć Komisji koniecznych danych. Powyższe ustalenia zostały potwierdzone przez niemieckiego importera zaangażowanego w produkcję w Turcji, który stwierdził, że w okresie objętym dochodzeniem nie produkowano produktu podobnego w Turcji.

(50) Pomimo braku odpowiedzi ze strony misji Tajlandii dwukrotnie skontaktowano się z każdym z dwóch tajlandzkich przedsiębiorstw, od których uzyskano zaktualizowane adresy za pośrednictwem delegatury Unii Europejskiej w Bangkoku. Kontakty z tymi dwoma producentami nawiązano już podczas dochodzenia pierwotnego, ale wtedy nie doprowadziło to do nawiązania współpracy. Również tym razem jeden z producentów nie udzielił żadnej odpowiedzi na dwa wnioski, a drugi stwierdził, że nie zamierza współpracować w toku dochodzenia.

(51) Pomimo starań Komisji niemożliwe okazało się określenie jakichkolwiek producentów w Suazi za pośrednictwem misji Suazi w Unii Europejskiej i delegatury Unii Europejskiej w Suazi.

(52) Mając na uwadze sugestię wskazaną w powyższym motywie 42, zwrócono się o współpracę do władz Japonii i Republiki Korei oraz równolegle poproszono delegatury Unii Europejskiej w tych państwach o wskazanie ewentualnych lokalnych producentów produktu podobnego. Władze Korei nie udzieliły odpowiedzi, ale Komisji udało się za pośrednictwem delegatury Unii Europejskiej w tym państwie uzyskać nazwę i adres ewentualnego producenta produktu podobnego w Republice Korei. Skontaktowano się z tym producentem, ale nie udzielił on odpowiedzi na wniosek o współpracę.

(53) Władze Japonii skontaktowały się z ewentualnymi producentami japońskimi, jednak według władz Japonii przedsiębiorstwa te ani nie wyraziły gotowości do współpracy w postępowaniu, ani nie zgodziły się na przekazanie swoich danych Komisji.

5.3.4. Wniosek w sprawie dochodzenia po opublikowaniu zawiadomienia w sprawie drugiego wznowienia

(54) Mając na uwadze uwagi zgłoszone przez strony, ich analizę oraz brak współpracy, pomimo starań służb Komisji, ze strony ewentualnych producentów z państw trzecich, stwierdzono, że niemożliwe jest ustalenie wartości normalnej na podstawie ceny lub wartości skonstruowanej w państwie trzecim o gospodarce rynkowej zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Sprawa T-2/95, Industrie des poudres sphériques (IPS) przeciwko Radzie, Rec. 1998, s. II-3941.

5.3.5. Uwagi zainteresowanych stron po wprowadzeniu środków tymczasowych

- (55) Należy przypomnieć, że wartość normalną określono na podstawie danych dostarczonych przez przemysł unijny. Dane te zostały zweryfikowane na terenie przedsiębiorstw współpracujących producentów unijnych.
- (56) Po wprowadzeniu środków tymczasowych wszyscy trzej współpracujący chińscy producenci eksportujący objęci próbą oraz dwóch niepowiązanych importerów unijnych zakwestionowało wykorzystanie cen unijnych do obliczenia wartości normalnej. Wskazano, że wartość normalna powinna zostać obliczona na podstawie kosztów produkcji w ChRL z uwzględnieniem odpowiednich dostosowań dotyczących różnic między rynkami Unii i ChRL.

5.3.6. Analiza uwag po wprowadzeniu środków tymczasowych

- (57) W tym zakresie przypomniano, że wykorzystanie informacji pochodzących z państwa o gospodarce nierynkowej, zwłaszcza od przedsiębiorstw, którym nie przyznano MET, byłoby sprzeczne z przepisami art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ten argument zostaje więc odrzucony. Stwierdzono również, że dane na temat cen z wszystkich innych państw przywozu lub odpowiednie opublikowane informacje mogły zostać wykorzystane jako prawidłowe rozwiązanie wobec braku współpracy ze strony państwa analogicznego. Jednakże takie ogólne informacje, w przeciwieństwie do danych wykorzystanych przez Komisję, nie mogłyby zostać zweryfikowane pod kątem ich wiarygodności zgodnie z przepisami art. 6 ust. 8 rozporządzenia podstawowego. Ten argument zostaje więc odrzucony. Nie przedstawiono żadnych innych argumentów podważających zgodność metodyki zastosowanej przez Komisję z przepisami art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, a w szczególności kwestionujących fakt, że w tej konkretnej sprawie była to jedyna odpowiednia podstawa dla obliczenia wartości normalnej.

5.3.7. Wnioski w sprawie wartości normalnej

- (58) Wobec braku jakichkolwiek innych uwag oraz zważywszy na fakt, że pomimo znacznych wysiłków służb Komisji zmierzających do określenia współpracującego producenta w państwie analogicznym, niemożliwe było uzyskanie danych od producenta z państwa analogicznego za okres objęty dochodzeniem, motywy 38 do 45 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

5.4. Cena eksportowa

- (59) Po wprowadzeniu środków tymczasowych jeden współpracujący chiński producent eksportujący objęty próbą stwierdził, że cena eksportowa powinna zostać dostosowana w celu uwzględnienia niektórych elementów kosztów (zwłaszcza frachtu morskiego). W tym zakresie odnotowano, że kwestia ta została poruszona podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu zarówno w odniesieniu

do tego przedsiębiorstwa, jak i do innych przedsiębiorstw objętych próbą. W trakcie tej wizyty każde przedsiębiorstwo przedstawiło informacje dotyczące takich kosztów. Kwota wskazana obecnie przez to przedsiębiorstwo jest znacznie wyższa od kwoty pierwotnie zgłoszonej. Należy podkreślić, że ten nowy wniosek opiera się jedynie na oświadczeniu spedytora i nie odzwierciedla danych dotyczących rzeczywistej transakcji. Żaden z innych producentów eksportujących objętych próbą nie zakwestionował danych liczbowych wykorzystanych w odniesieniu do frachtu morskiego. Ponadto z uwagi na złożenie oświadczenia po terminie wniosek ten nie może zostać zweryfikowany. W szczególności wnioskowane dostosowanie nie odnosi się do żadnych danych zawartych w dokumentacji. Mimo to po otrzymaniu wniosku Komisja dokonała przeglądu kwoty omawianych kosztów z uwzględnieniem znaczenia konkretnie wskazanego kosztu w ramach transakcji eksportowych UE zgłoszonych przez dane przedsiębiorstwo. W konsekwencji Komisja stwierdziła, że bardziej stosowne jest wykorzystanie średniego kosztu frachtu morskiego zweryfikowanego na miejscu dla wszystkich chińskich przedsiębiorstw objętych próbą. W związku z powyższym cena eksportowa przedsiębiorstwa została odpowiednio dostosowana.

- (60) Inny współpracujący chiński producent eksportujący objęty próbą wskazał, że popełniono dwa błędy podczas obliczania jego ceny eksportowej w stosunku do przedłożonego przez niego cennika eksportowego. Wniosek ten uznano za uzasadniony, a odpowiednia cena eksportowa producenta została zmieniona.
- (61) Wobec braku innych uwag w tym zakresie motyw 46 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzony.

5.5. Porównanie

- (62) Wobec braku uwag w tym zakresie motywy 47 i 48 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

5.6. Marginesy dumpingu

- (63) W świetle powyższego ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang: 139,4 %,

— Huangyan No 1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang: 86,5 %,

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd., Sanmen, Zhejiang i powiązany z nim producent Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., Dangyang City, Hubei Province: 136,3 %,

— Współpracujący producenci dokonujący wywozu, niewłącznie do próby: 131 %,

wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa: 139,4 %.

6. WYKONANIE WYROKU DOTYCZĄCEGO XINSHIJI

6.1. Uwagi zainteresowanych stron

6.1.1. Przedwczesne wznowienie

- (64) Zainteresowani eksporterzy i grupa importerów sprzeciwili się częściowemu wznowieniu przed wydaniem wyroku w sprawie C-338/10. Wysłano argument, że wznowienie dochodzenia, gdy rozporządzenie pierwotne zostało zaskarżone, a zgodnie z opinią zainteresowanych stron jego przepisy zostaną prawdopodobnie uznane za nieważne, stanowi naruszenie zasad proporcjonalności i dobrej administracji w świetle art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ zbędnie obciążają strony zainteresowane, które muszą przeznaczyć znaczące zasoby finansowe i osobowe na wznowioną procedurę.
- (65) Ponadto te same strony stwierdziły również, że wznowienie dochodzenia przed wydaniem wyroku w sprawie C-195/11P było przedwczesne i sprzeczne z art. 266 i 264 TFUE oraz art. 60 ust. 2 Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, ponieważ ich zdaniem Komisja uprzedzała pomyślnie wyniki swojego odwołania. Takie wznowienie zaprzeczało stosunkom między Komisją i Radą oraz Sądem, a także naruszało prawo do skutecznego odwołania sądowego. Zainteresowani importerzy zażądali, by Komisja najpierw poczekała na ostateczną decyzję Sądu przed wznowieniem postępowania antydumpingowego w celu wykonania omawianego wyroku.
- (66) Zainteresowani eksporterzy i grupa importerów stwierdziła, że wznowienie naruszyło art. 3 rozporządzenia podstawowego, ponieważ opierało się na danych zgromadzonych podczas okresu objętego dochodzeniem (tj. 1 października 2006 r. – 30 września 2007 r.) zamiast na nowszych danych.
- (67) Grupa importerów zakwestionowała uczciwość i bezstronność postępowania Komisji na podstawie art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej wskazując, że Komisja rzekomo odrzuciła wniosek importerów unijnych o wszczęcie pełnego przeglądu okresowego, pomimo tego, że oficjalne dane Eurostatu wykazały stały i trwały wzrost cen importowych.

6.1.2. Moc wsteczna

- (68) Zainteresowani eksporterzy oraz grupa importerów twierdzili, że wznowienie było skazane na porażkę, ponieważ naruszenie prawa do obrony oraz niedopełnienie obowiązku uzasadnienia środka w przypadku ostatecznego rozporządzenia antydumpingowego nie mogą zostać skorygowane osobno i z mocą wsteczną. W szczególności wskazano, że prawo do obrony zainteresowanych stron miało być chronione podczas trwającego postępowania antydumpingowego, tj. przed wprowadzeniem środka, a prawidłowe uzasadnienie środka dotyczące rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych miało być zapewnione nie później niż przed przyjęciem rozporządzenia pierwotnego.
- (69) Stwierdzono również, że akt prawny opierający się na nieprawidłowym uzasadnieniu jest i pozostaje niesku-

teczny od samego początku, a zamierzony środek może stać się skuteczny poprzez przyjęcie nowego aktu prawnego obejmującego prawidłowe uzasadnienie.

6.1.3. Niewłaściwe ujawnienie ustaleń

- (70) Zainteresowani eksporterzy i grupa importerów stwierdzili, że ujawnienie nie było wystarczające, by naprawić błędy prawne wskazane przez Sąd z powodów podanych poniżej.
- (71) Zainteresowani eksporterzy wraz z grupą importerów utrzymywali, że naruszenie prawa Unii stwierdzone przez Sąd miało wpływ na wszystkie ustalenia i wynik obliczania marginesu szkody, co wymaga rozpoczęcia nowego postępowania z uwzględnieniem najnowszych danych dotyczących szkody.
- (72) Ponadto te same strony stwierdziły, że Komisja nie uznała odpowiednio zakresu i konsekwencji tego naruszenia. Utrzymywano, że w przeciwieństwie do interpretacji Komisji naruszenia prawne ustalone przez Sąd nie odnosiły się wyłącznie do obliczenia 2 % podwyższenia kosztów przywozu produktów chińskich (koszty ponoszone po przywozie) oraz kosztów transportu produktów produkowanych przez producentów unijnych. Zainteresowani importerzy stwierdzili, że te naruszenia odnoszą się co najmniej do całego określenia marginesu szkody.
- (73) W tym zakresie stwierdzono, że w ujawnieniu informacji przesłanym w momencie wznowienia dochodzenia nie ujęto kwestii porównywalności poziomu handlu oraz sposobu, w jaki metoda zastosowana przez Komisję w celu porównania cen importowych i unijnych była uzasadniona w kontekście omawianego otoczenia rynkowego, tj. czy produkty produkowane przez producentów unijnych oraz towary przywożone konkurują rzeczywiście ze sobą „w składzie importerów w Hamburgu”. Zainteresowani eksporterzy oraz grupa importerów stwierdzili, że informacje na temat określenia poziomu handlu przekazane w momencie wznowienia dochodzenia były zbyt ogólne, aby umożliwić stronom zrozumienie, dlaczego porównanie ceny importowej i ceny przemysłu unijnego zostało dokonane na tym samym poziomie handlu, oraz że w tych informacjach nie wyjaśniono większości czynników wynikających z dochodzenia będącego podstawą do tego obliczenia. Nie wskazano w nich, dlaczego wspomniane 2 % podwyższenie kosztów, które nie obejmowało ani kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, ani marży zysku importerów, było właściwe, by zapewnić porównywalność cen sprzedaży producentów unijnych z cenami importowymi chińskich producentów eksportujących.
- (74) Te same strony stwierdziły, że nie przedstawiono żadnych ustaleń w odniesieniu do założenia, zgodnie z którym producenci unijni sprzedawali towary wyłącznie za pośrednictwem importerów. Wspomniano również, że dokonywanie sprzedaży przez producentów unijnych wyłącznie za pośrednictwem importerów, stanowiące uzasadnienie dla wybranego poziomu handlu, zostało zakwestionowane, ponieważ zgodnie z ujawnionymi informacjami tylko 62 % sprzedaży producentów

unijnych odbywało się na rzecz niezależnych importerów. Strony utrzymywały, że Komisja wydawała się pomijać fakt, zgodnie z którym rzekomo 38 % produkcji unijnej nie było sprzedawane za pośrednictwem importerów, a zatem w odniesieniu do tej wielkości sprzedaży przywożone produkty konkurowały na innym poziomie handlu. W przypadku tej części sprzedaży stwierdzono, że metoda zastosowana przez Komisję w celu określania marginesu szkody nie była właściwa, ponieważ ceny importerów powinny być skorygowane poprzez dodanie kosztów ponoszonych po przywozie oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz odpowiedniej marży zysku niezależnego importera. W świetle tych korekt margines szkody zostałby obniżony w przypadku 38 % towarów unijnych, co doprowadziłoby do ogólnej obniżki marginesu szkody i znaczącego obniżenia ceł antydumpingowych.

- (75) W konsekwencji strony stwierdziły, że Komisja nie zastosowała odpowiedniej metody, która uwzględniłaby rzeczywiste warunki rynkowe, w celu określenia marginesu szkody dla całego przywozu. Podkreślono, że istniała potrzeba zróżnicowanego podejścia do sprzedaży produktów przez producentów unijnych w celu określenia marginesu szkody, mając na uwadze różne kanały dystrybucji wykorzystywane przez producentów unijnych.
- (76) Strony wezwały Komisję do przedstawienia szczegółowego opisu i analizy zweryfikowanych dowodów, potwierdzających jej ustalenia, w zakresie przepływów handlowych i powiązanych wielkości oraz do ujawnienia odpowiednich informacji, które nie są poufne.
- (77) Grupa importerów podważyła również „stereotypowe odesłanie” do poufności danych, w wyniku którego producenci eksportujący i importerzy unijni nie mieli dostępu do odpowiednich źródeł informacji koniecznych do określenia, czy w kontekście danej struktury rynku zakwestionowana korekta była właściwa w zakresie, w jakim umożliwiła porównanie ceny eksportowej i ceny przemysłu unijnego na tym samym poziomie handlu. Zainteresowani importerzy stwierdzili, że ten wniosek został poparty przez Sąd w pkt 86 wyroku dotyczącego Xinshiji.

6.1.4. Koszty transportu

- (78) Zainteresowani eksporterzy sprzeciwili się podwyższeniu ceny sprzedaży ex-works przemysłu unijnego w celu włączenia kosztów dostarczenia do składu importera, ponieważ jest to niezgodne z koncepcją rynku wewnętrznego, a celem środków ochrony handlu nie jest zarządzenie niekorzystnemu oddziaływaniu kosztów na przemysł unijny ze względu na lokalizację zakładów produkcyjnych.
- (79) Zainteresowani eksporterzy oraz grupa importerów stwierdzili, że Komisja powinna była uwzględnić wyższe koszty przeładunku ponoszone przez importera, ponieważ chińskie produkty były dostarczane w kontenerach, a produkty produkowane przez producentów unij-

nych były umieszczane na paletach do transportu ciężarówkami i mogły być niezwłocznie przekazane klientom bez potrzeby dalszych manipulacji, co obniżało opłaty związane z obsługą towarów o 50 %, tj. 7 EUR/tonę.

- (80) Grupa importerów stwierdziła, że Komisja przeoczyła w przypadku części produktów przemysłu unijnego faktycznie dystrybuowanych za pośrednictwem importera, że koszty transportu towarów przemysłu unijnego do składu importera ponoszono wyłącznie, jeżeli zakonserwowane mandarynki były „fizycznie” udostępniane w składzie zainteresowanego importera. W rzeczywistości większość produktów sprzedawanych przez producentów unijnych za pośrednictwem importerów była dostarczana bezpośrednio przez producentów unijnych do klientów importera. Podkreślono, że okoliczność ta stanowiła znaczącą korzyść pod względem kosztów dla producentów unijnych w porównaniu z produktami przywożonymi, a jeżeli zostałyby właściwie uwzględnione, spowodowałyby ustalenie niższego marginesu szkody niż margines obliczony na podstawie metody Komisji.
- (81) Zrzeszenie importerów oraz niektórzy importerzy zakwestionowali wartość liczbową (90 EUR) wykorzystaną do obliczenia kosztów transportu. Strony utrzymywały, że wybrane koszty transportu były zbyt wysokie i odnosiły się prawdopodobnie do transportu ciężarówkami. Jednak zgodnie z informacjami stron większość towarów była transportowana statkami, które stanowią o wiele tańszy rodzaj transportu.
- (82) Strony zwróciły się o wyjaśnienia dotyczące ujęcia opłaty za obsługę terminali i kosztów za przewóz ciężarówkami na teren importera w kosztach ponoszonych po przywozie.

6.2. Analiza uwag

- (83) W odniesieniu do argumentu, zgodnie z którym dochodzenie nie powinno być wznowiane w sytuacji zaskarżenia rozporządzenia pierwotnego objętego sprawą C-338/10 (motyw 64), Komisja wyjaśniła, że działała w domniemaniu legalności.
- (84) W zakresie zarzutów dotyczących przedwczesnego wznowienia dochodzenia w sytuacji nierozstrzygniętego odwołania C-195/11P (motyw 65) Komisja uważa ten argument za bezpodstawny, mając na uwadze, że wznowienie opierało się na ustaleniach Sądu. Ponadto odwołanie zostało w międzyczasie wycofane.
- (85) W odniesieniu do wniosków dotyczących nowego dochodzenia należy podkreślić, że celem częściowego wznowienia jest jedynie naprawa stwierdzonego przez Sąd naruszenia prawa do obrony, a nie ponowne wszczęcie całego postępowania. Komisja powiadomi zainteresowane strony, że mają one możliwość wniesienia o wszczęcie przeglądu okresowego, jak przewidziano w art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, jeżeli strony te chcą, by instytucje zbadały ich wniosek, zgodnie z którym z nowszych danych wynika brak szkody.

- (86) W odniesieniu do zarzutu, że analiza szkody powinna być oparta na nowszych danych (motyw 66), należy zauważyć, że obowiązywanie ceł będzie miało wpływ na wszelkie nowe dane. W związku z powyższym odpowiednim środkiem analizy nowszych danych jest przegląd okresowy, jak przewidziano w art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, a nie nowe dochodzenie (zob. powyższy motyw 43).
- (87) W odniesieniu do wątpliwości dotyczącej uczciwości i bezstronności postępowania (motyw 67) należy wskazać, że zarzut ten opiera się na nieporozumieniu, z którego wynika, że Komisja odrzuciła wniosek o przegląd okresowy. Służby Komisji poinformowały odpowiednie strony pismem z dnia 6 września 2011 r., że na podstawie informacji przekazanych do tego dnia, nie można było podjąć decyzji o ewentualnym wszczęciu przeglądu. Punkty wymagające dalszych wyjaśnień lub dowodów zostały przedstawione. Strony poinformowano o tej kwestii na przesłuchaniu w dniu 29 lutego 2012 r. i poproszono o kontynuację rozmów z odpowiednimi służbami Komisji. Służby Komisji informują wspomniane strony o tym, że mogą kontynuować prace nad wnioskiem od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Jednoroczny okres przewidziany w art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego nie ma zastosowania w omawianej sprawie, ponieważ byłoby to sprzeczne z jego celem, który wskazuje, że między pierwotnym dochodzeniem i przeglądem okresowym powinien upłynąć minimalny okres. W obecnej sprawie warunek upływu minimalnego okresu został spełniony.
- (88) W odniesieniu do argumentu dotyczącego naprawy z mocą wsteczną naruszenia prawa do obrony (motyw 68) Komisja uważa, że w konsekwencji wyroku Sądu dochodzenie zostało wznowione w punkcie, w którym nastąpiła niezgodność z prawem. Strony mają obecnie możliwość korzystania ze swoich praw w zakresie, w jakim dotychczas nie mogły tego czynić, jak wskazał Sąd. Ponadto cła zostaną nałożone tylko w odniesieniu do przyszłości. W tym kontekście Komisja uważa, że poruszona przez strony kwestia naprawy z mocą wsteczną jest bezpodstawna, a argument ten musi zostać odrzucony.
- (89) W odniesieniu do argumentu dotyczącego nieprawidłowego uzasadnienia (motyw 69) należy zauważyć, że głównym celem wznowienia dochodzenia jest uzupełnienie braków uzasadnienia oraz zapewnienie nowemu aktowi prawnemu podstawy w formie kompletnego uzasadnienia. Stwierdza się zatem, że ten argument stron został uznany.
- (90) W odniesieniu do zakresu wyroku (motyw 72) należy odnotować, że celem wznowienia jest określenie odpowiedniego poziomu handlu, w szczególności wyjaśnienie dlaczego konieczna była korekta ceny eksportowej CIF o koszty ponoszone po przywozie, aby zagwarantować dokonanie porównania ceny eksportowej i ceny przemysłu unijnego na tym samym poziomie handlu. W związku z powyższym argument stron musi zostać odrzucony.
- (91) W odniesieniu do zarzutów dotyczących braków w dokumencie zawierającym ustalenia z dnia 5 grudnia 2011 r. w kontekście wyjaśnienia poziomu handlu zastosowanego w omawianej sprawie (w szczególności motywy 73–76), należy podkreślić, że strony wielokrotnie otrzymały dodatkowe informacje i wyjaśnienia, zwłaszcza w pkt 4 i 5 ujawnienia z dnia 5 grudnia 2011 r. oraz podczas przesłuchań w dniu 29 lutego 2012 r.
- (92) W celu zapewnienia pełnej przejrzystości w tej kwestii ustalenia dotyczące poziomu handlu są podsumowane poniżej: (i) w toku dochodzenia wykazano, że konserwowane mandarynki są produkowane wyłącznie w jednym regionie Hiszpanii (Walencja) i są głównie sprzedawane w Niemczech i w Zjednoczonym Królestwie. Ustalono, że odsetek sprzedaży unijnej do Niemiec i Zjednoczonego Królestwa reprezentował 62 % całkowitej sprzedaży unijnej; (ii) na podstawie zweryfikowanych danych ustalono, że podczas OD producenci unijni i eksporterzy chińscy dokonywali sprzedaży głównie do tych samych klientów, tj. do przedsiębiorstw handlowych lub dystrybutorów; (iii) z tych powodów, porównanie ceny przywozu od producentów eksportujących z cenami sprzedaży producentów unijnych zostało przeprowadzone w przypadku producentów eksportujących na poziomie CIF granica, a w przypadku producentów unijnych na poziomie *ex-works* skorygowanym o koszty związane ze składem importera; (iv) opisana metodyka wiązała się z następującymi dostosowaniami: z jednej strony wprowadzono korektę chińskich cen eksportowych CIF o koszty ponoszone po przywozie, aby uwzględnić transport towarów z portu do składu importera; ta korekta, wynosząca 2 %, została ustalona na podstawie zgromadzonych i zweryfikowanych faktur, a obliczenia zostały ujawnione zainteresowanym stronom w załączniku do dokumentu zawierającego ustalenia z dnia 5 grudnia 2011 r. Z drugiej strony, ceny unijne *ex-works* podwyższono, aby odzwierciedlić koszty frachtu towarów od producenta (Walencja) na teren importera (Niemcy i Zjednoczone Królestwo). Korekta o fracht została obliczona na podstawie ustalonych kosztów transportu z Walencji do Hamburga. Mając na uwadze, że nie cała sprzedaż producentów unijnych była dostarczana do Niemiec i Zjednoczonego Królestwa, uśredniona wartość została proporcjonalnie obniżona, by uwzględnić udział sprzedaży do Niemiec i Zjednoczonego Królestwa (62 %) oraz sprzedaż bezpośrednią.
- (93) Udział sprzedaży bezpośredniej producentów unijnych wynosił od 2 % do 12 % w OD. Dokładna wartość nie może być ujawniona ze względu na poufność danych.
- (94) Ponadto stwierdzono, że należało opracować zróżnicowane podejście do określania odpowiedniego poziomu handlu w odniesieniu do sprzedaży bezpośredniej producentów unijnych (motyw 72). W tym względzie należy zauważyć, że zgodnie ze zweryfikowanymi ustaleniami chiński przywóz nie był przedmiotem sprzedaży bezpośredniej w OD. Z uwagi na to, że po stronie chińskiego wywozu nie odnotowano odpowiadającej mu sprzedaży bezpośredniej, opracowanie zróżnicowanego podejścia w celu określenia poziomu handlu w odniesieniu do udziału sprzedaży bezpośredniej producentów

unijnych nie było możliwe. Zamiast tego, do celów obliczenia marginesu szkody sprzedaż bezpośrednia producentów unijnych została skorygowana z powrotem do poziomu *ex-works* oraz objęta korektą o fracht opisaną w powyższym motywie 92 ppkt (iv). W tym kontekście odpowiednie zarzuty stron musiały zostać odrzucone.

- (95) W odniesieniu do zarzutu stron, że korekta ceny eksportowej CIF powinna była objąć koszty SG&A oraz rozsądną marżę zysku (motyw 73), należy zauważyć, że jeżeli Komisja dostosowałaby cenę eksportową CIF poprzez dodanie kosztów SG&A oraz zysku, sprzedaż przywożonych towarów zostałaby sprowadzona do poziomu detalicznego. W takim przypadku porównanie chińskich cen ekspertowych oraz unijnych cen sprzedaży zostałyby przeprowadzone na różnych poziomach handlu. Z tego powodu zarzuty stron musiały zostać odrzucone.
- (96) W odniesieniu do argumentu stron, że z dokumentu zawierającego ustalenia z dnia 5 grudnia 2011 r. wynikało, że 38 % sprzedaży producentów unijnych w OD odbywało się w formie sprzedaży bezpośredniej (motyw 74), na przesłuchaniu w dniu 29 lutego 2012 r. wyjaśniono stronom, iż ten wniosek był błędny. Wartość 62 % sprzedaży przemysłu unijnego, której dokonywano do Niemiec i Zjednoczonego Królestwa, odnosi się do geograficznego rozmieszczenia sprzedaży i nie ma znaczenia przy określaniu rodzaju klienta, a zatem również przy określaniu sprzedaży bezpośredniej. Z powyższego faktu można jedynie wywnioskować, i jest to potwierdzone, że pozostałe 38 % sprzedaży producentów unijnych nie było skierowane do Niemiec i Zjednoczonego Królestwa. Ponieważ założenie stron dotyczące poziomu handlu związanego z 38 % sprzedaży producentów unijnych nie jest prawidłowe, wniosek opierający się na tym założeniu i dotyczący konieczności ponownego obliczenia marginesu szkody musi również zostać odrzucony.
- (97) W odniesieniu do zarzutu w sprawie szczegółowego ujawnienia przepływów handlowych i powiązanych z nim wielkości (motyw 76) należy przypomnieć, że fakty i dane liczbowe stojące za wyborem metodyki określenia poziomu handlu w omawianej sprawie zostały omówione w pkt 3–7 dokumentu zawierającego ustalenia z dnia 5 grudnia 2011 r. Stronom zaleca się zapoznanie się z tymi informacjami jak również z wyjaśnieniem przedstawionym na przesłuchaniu w dniu 29 lutego 2012 r. W celu zachowania jasności kwestie dotyczące wspomnianych przepływów handlowych są wyjaśnione szczegółowo w powyższym motywie 92.
- (98) W odniesieniu do argumentu dotyczącego „stereotypowego odesłania do poufności danych” (motyw 77) Komisja uważa, że informacje traktowane jako poufne odnosiły się do (i) odsetka sprzedaży bezpośredniej; oraz (ii) informacji wykorzystanych do obliczenia 2 % podwyższenia kosztów na podstawie faktur i danych zgromadzonych podczas wizyty weryfikacyjnej. W tym zakresie zauważa się, że faktury to informacje z natury poufne. Niepoufne streszczenie wymienionych powyżej

informacji zostało załączone do dokumentu zawierającego ustalenia z dnia 5 grudnia 2011 r. W odniesieniu do sprzedaży bezpośredniej rzecznik praw stron na wspólnym przesłuchaniu w dniu 29 lutego 2012 r. potwierdził, że faktyczne dane liczbowe dotyczące sprzedaży bezpośredniej są informacjami poufnymi i zafeferował zbadanie, na wniosek zainteresowanych stron, sposobu, w jaki faktyczne dane liczbowe z dokumentu poufnego zostały wykorzystane przez służby Komisji do celów dochodzenia; rzecznik praw stron zaproponował, że poinformuje strony, czy jego zdaniem wskazane dane zostały prawidłowo odzwierciedlone w ustaleniach. Strony nie wniosły o takie działanie. Z tych powodów Komisja uważa, że wymóg ujawnienia wszystkich informacji, oprócz tych poufnych, został spełniony. Ponadto mając na uwadze, że dane objęte oceną mają ponad 5 lat, Komisja uważa, że na tym etapie może ujawnić odsetek sprzedaży bezpośredniej, który wyniósł od 2 % do 12 %.

- (99) W kwestii sprzeciwu stron dotyczącego korekty o fracht w przypadku unijnej ceny sprzedaży *ex-works* (motyw 78) Komisja uważa, że wspomniana korekta została dokonana, by uwzględnić transport towarów z portu do składu importera, tj. by zapewnić ten sam poziom handlu, co dla chińskiego wywozu. Podstawą dla tej korekty była specyficzna sytuacja panująca na rynku, na którym konserwowane mandarynki są produkowane wyłącznie w jednym regionie Hiszpanii (Walencja) i są głównie sprzedawane w Niemczech i w Zjednoczonym Królestwie. Korektę wprowadzono, by zapewnić uczciwe porównanie ceny eksportowej i ceny unijnej na tym samym poziomie handlu, a nie by zrównoważyć dodatkowe koszty ponoszone przez unijnych producentów ze względu na lokalizację ich zakładów produkcyjnych. Argument stron został zatem odrzucony.
- (100) W odniesieniu do argumentu, że Komisja powinna była uwzględnić wyższe koszty importera, ponieważ chińskie produkty były dostarczane w kontenerach, a produkty produkowane przez przemysł unijny były umieszczane na paletach, co prowadziło do niższych kosztów związanych z obsługą towarów dla producentów unijnych (motyw 79), należy zauważyć, że wprowadzone dostosowanie objęło wyłącznie koszty transportu towarów do składu importera. Dalsze koszty ponoszone w kontekście wysyłki towarów odbiorcom detalicznym wiążą się z kolejnym poziomem handlu i nie mogą zatem zostać uwzględnione. Z tego powodu argument stron został odrzucony.
- (101) W odniesieniu do argumentu, że koszty transportu producentów unijnych powinny zostać obniżone, by uwzględnić przypadki, w których produkty były dostarczane bezpośrednio do klientów importerów, jak wskazywali ci ostatni (motyw 80), należy podkreślić, że korekta unijnej ceny sprzedaży *ex-works* o fracht była oparta na ustalonych kosztach fizycznej dostawy do składu w Hamburgu (90 EUR) na podstawie uzyskanych faktur, ponieważ skład w Hamburgu jest odpowiednim poziomem handlu dla porównania ceny eksportowej i ceny produktu unijnego. Korekta o fracht nie jest uzasadniona na podstawie ujęcia całkowitych kosztów transportu między producentem unijnym i odbiorcą detalicznym (takie koszty byłyby wyższe od kosztów

dostawy do składu), ale na podstawie tego, że mając na uwadze specyfikę sytuacji panującej na rynku produktu objętego postępowaniem, skład w Hamburgu jest odpowiednim poziomem handlu. W tym kontekście argument wysunięty przez strony okazuje się bezpodstawny.

- (102) Strony stwierdziły, że zastosowana korekta o fracht była zbyt wysoka, ponieważ opierała się na kosztach transportu ciężarówkami (motyw 81). W tym kontekście przypomina się, że podstawą korekty o fracht był ustalony koszt fizycznej dostawy do Hamburga, który obejmował zarówno transport ciężarówką, jak i statkiem. Dlatego też korekta, o którą wniosły strony, została już ujęta w obliczeniu kosztu frachtu do Hamburga. Nie było zatem konieczne sprawdzanie danych przedłożonych przez strony podczas przesłuchania, ponieważ w toku dochodzenia pierwotnego koszty dostawy do Hamburga zostały ustalone na podstawie zweryfikowanych danych od producentów unijnych.
- (103) W odniesieniu do uwag przedstawionych przez wnioskodawcę na temat obliczenia kosztów ponoszonych po przywozie (motyw 82) stwierdza się, że jak wyjaśniono w pkt 9 dokumentu zawierającego ustalenia z dnia 5 grudnia 2011 r. opłaty za obsługę terminali i koszty przewozu ciężarówkami na teren importera zostały ujęte w obliczeniach. Opłaty za obsługę terminali nie obejmują ani frachtu morskiego, ani ubezpieczenia, ponieważ te koszty zostały już włączone do ceny CIF ustalonej i zweryfikowanej podczas wizyt weryfikacyjnych na terenie eksportera. W związku z powyższym, jeżeli Komisja ujęłaby te koszty w obliczeniu kosztów ponoszonych po przywozie, stanowiłoby to podwójne liczenie.

6.3. Procedura

- (104) W dniu 5 grudnia 2011 r. Komisja przedstawiła dokument zawierający ustalenia wraz z faktami i danymi liczbowymi dotyczącymi podstaw unieważnienia środków przez Sąd. Wszystkie zainteresowane strony wezwano do zgłaszania uwag.
- (105) W dniu 29 lutego 2012 r. Komisja przeprowadziła przesłuchania ze wszystkimi stronami, które o to wniosły, oraz wspólne przesłuchanie eksporterów, których dotyczy postępowanie, i grupy importerów w obecności rzecznika praw stron.
- (106) W dniu 26 marca 2012 r. jedna z zainteresowanych stron poinformowała Komisję, że mając na uwadze wyrok w sprawie C-338/10, jej zdaniem częściowe wznowienie dochodzenia dotyczące kosztów ponoszonych po przywozie jest bezcelowe.
- (107) W dniu 17 lipca 2012 r. Komisja odpowiedziała, że mając na uwadze wznowienie z dnia 19 czerwca 2012 r., uznano, że oba częściowe wznowienia wciąż trwały i żadne z dochodzeń nie stało się bezcelowe.

6.4. Wniosek

- (108) Wyrok Sądu dotyczący Xinshiji został wykonany poprzez przedstawienie stronom dodatkowego uzasadnienia, informacji i wyjaśnienia na temat punktu, którego dotyczy wznowienie pierwotnego dochodzenia. Strony

miały możliwość zgłoszenia uwag i wypowiedzenia się w formie ustnej. Wszelkie przytoczone argumenty zostały omówione i należyście uwzględnione.

- (109) Mając na uwadze argumenty stron i ich analizę, stwierdzono, że argumenty i fakty przytoczone przez zainteresowane strony nie prowadzą do zmiany zakwestionowanego obliczenia marginesu szkody.
- (110) W związku z powyższym niniejszym potwierdza się margines szkody ustalony w dochodzeniu pierwotnym.
- (111) Na podstawie powyższych wniosków stwierdzono, że w omawianym przypadku wykonanie wyroku dotyczącego Xinshiji powinno przyjąć formę ponownego nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego wobec wnioskodawców.

7. SZKODA

7.1. Produkcja unijna i przemysł unijny

- (112) Wobec braku uzasadnionych uwag ustalenia zawarte w motywach 52–54 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

7.2. Konsumpcja w Unii

- (113) Jedna z eksportujących stron stwierdziła, że istnieje rozbieżność między poziomem konsumpcji ustalonym w rozporządzeniu w sprawie środków ochronnych a poziomem wskazanym w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. Należy podkreślić, że różnica w poziomie konsumpcji wynikała zasadniczo z innego zakresu produktu ustalonego na potrzeby obecnego dochodzenia oraz z innej liczby państw członkowskich, których dotyczyły oba dochodzenia. Nie uzyskano żadnych nowych i uzasadnionych informacji w tym zakresie. Ustalenia zawarte w motywach 55–57 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają zatem potwierdzone. W związku z powyższym dalsze części analizy dotyczące konsumpcji zostają również potwierdzone.

7.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

7.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu produktu objętego postępowaniem

- (114) Mając na uwadze udział w rynku, niektóre zainteresowane strony sprzeciwiły się opinii Komisji przedstawionej w motywie 58 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którą udział dumpingowego przywozu w rynku zwiększył się. Twierdzili oni, iż przeciwnie do ustaleń Komisji udział przywozu z ChRL w rynku zmniejszył się. Ocena przywozu z ChRL pod kątem wielkości oraz udziału w rynku została zweryfikowana. Jak wskazano we wspomnianym motywie, udział chińskiego przywozu w rynku zmniejszył się tylko w jednym roku. W odniesieniu do pozostałego okresu udział przywozu z ChRL w rynku utrzymywał się na stałym wysokim poziomie. W związku z powyższym ustalenia przedstawione na etapie dotyczącym ceł tymczasowych zostają potwierdzone.
- (115) Niektóre strony stwierdziły, że wielkości występujące po OD również powinny zostać zbadane, aby ocenić, czy chiński przywóz wzrasta. Należy odnotować, że

tendencje w przywozie z ChRL zostały zbadane w okresie od 2002/2003 do 2006/2007 i stwierdzono wyraźny wzrost. Zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, z wyjątkiem okoliczności szczególnych, nie uwzględnia się wydarzeń, które miały miejsce po OD. W każdym razie, jak stwierdzono poniżej w motywie 136, poziom przywozu po OD został zbadany i ustalono, że był istotny.

7.3.2. Podcięcie cenowe

- (116) Trzech współpracujących producentów eksportujących zakwestionowało ustalenia Komisji w sprawie podcięcia cenowego. Jeden z nich podważył metodykę wykorzystaną do obliczenia podcięcia i wniósł o dokonanie dostosowania, aby odzwierciedlić koszty poniesione przez przedsiębiorstwa handlowe za ich sprzedaż pośrednią. W stosownych przypadkach dokonano dostosowania obliczeń. Zmienione porównanie, na podstawie danych dostarczonych przez współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, wykazało, że w OD przywożony produkt objęty postępowaniem był sprzedawany w Unii po cenach podcinających ceny przemysłu unijnego o 18,4 % do 35,2 %.

7.4. Sytuacja przemysłu unijnego

- (117) Dwóch importerów i stowarzyszenie importerów zakwestionowało czas trwania pakowania będącego działalnością sezonową, o którym mowa w motywie 79 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Twierdzili oni, że okres pakowania w Hiszpanii trwa tylko trzy miesiące zamiast od czterech do pięciu, jak wskazano w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. Jednakże twierdzenie to jest związane ze zbiorami (podlegającymi wahaniom) oraz wyprodukowaną ilością i w żadnym przypadku nie ma wpływu na czynniki szkody przeanalizowane przez służby Komisji.
- (118) Wobec braku innych uzasadnionych informacji i argumentów dotyczących sytuacji przemysłu unijnego, motywy 63–86 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

7.5. Wnioski dotyczące szkody

- (119) Po ujawnieniu ustaleń zawartych w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych niektórzy importerzy i producenci eksportujący twierdzili, w odniesieniu do motywów 83–86 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że dane wykorzystane przez Komisję do ustalenia poziomu szkody nie były ani prawidłowe, ani obiektywnie ocenione. Podkreślili oni, że prawie wszystkie wskaźniki związane ze szkodą wykazały pozytywne trendy oraz że nie ma zatem dowodów na wystąpienie szkody.
- (120) W tym względzie należy odnotować, że nawet jeżeli niektóre wskaźniki nieznacznie poprawiły się, sytuacja przemysłu unijnego musi być oceniana w ujęciu całościowym oraz z uwzględnieniem faktu, że środki ochronne obowiązywały do końca okresu objętego dochodzeniem. Szczegółowe wyjaśnienia dotyczące tej kwestii znajdują się w motywach 51–86 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Wymienione środki umożliwiły przeprowadzenie dogłębnego procesu restrukturyzacji, w wyniku którego znacznie obniżyła się produkcja i moce produkcyjne, a w normalnych okolicznościach doprowadziłyby to do znacznej poprawy ogólnej sytuacji przemysłu unijnego, w tym produkcji, wykorzystania mocy produkcyjnych, sprzedaży oraz różnic między ceną i kosztem. Tymczasem wskaźniki wolumenu utrzymywały się na niskim poziomie, zapasy znacznie rosły, a wskaźniki finansowe nadal były niekorzystne – niektóre z nich nawet pogorszyły się.

liwiły przeprowadzenie dogłębnego procesu restrukturyzacji, w wyniku którego znacznie obniżyła się produkcja i moce produkcyjne, a w normalnych okolicznościach doprowadziłyby to do znacznej poprawy ogólnej sytuacji przemysłu unijnego, w tym produkcji, wykorzystania mocy produkcyjnych, sprzedaży oraz różnic między ceną i kosztem. Tymczasem wskaźniki wolumenu utrzymywały się na niskim poziomie, zapasy znacznie rosły, a wskaźniki finansowe nadal były niekorzystne – niektóre z nich nawet pogorszyły się.

- (121) Na tej podstawie uznaje się, że wnioski odnoszące się do istotnej szkody wyrządzonej przemysłowi unijnemu, jak ustalono w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, nie ulegają zmianie. Wobec braku innych uzasadnionych informacji lub argumentów zostają one zatem ostatecznie potwierdzone.

8. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

8.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (122) Niektóre strony stwierdziły, że wielkość przywozu chińskiego była stała od 1982 r., a zatem nie mogła wyrządzić szkody, jak wyjaśniono w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych (zob. motyw 58). Jednak, zgodnie z powyższym motywem 114, przywóz z ChRL podczas badanego okresu znacznie wzrósł na niekorzyść udziału przemysłu unijnego w rynku. Ponadto wskazany argument odnosi się do tendencji w przywozie, które obejmują okres znacznie dłuższy od rozważanego, a zatem argument ten zostaje odrzucony.
- (123) Jak wskazano w powyższym motywie 116, ostatecznie stwierdza się, że podczas OD ceny przywozu chińskich producentów eksportujących objętych próbą podcinały średnie ceny przemysłu wspólnotowego od 18,4 % do 35,2 %. Przegląd marginesu podcięcia cenowego nie ma wpływu na wnioski dotyczące skutków przywozu po cenach dumpingowych przedstawionych w motywach 100 i 101 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

8.2. Wahania kursu wymiany walut

- (124) Po nałożeniu ceł tymczasowych niektórzy importerzy wskazywali na negatywny wpływ kursu wymiany na poziom cen. Twierdzili oni, że poziom kursu wymiany jest głównym czynnikiem, który wyrządził szkodę. Niemniej jednak ocena Komisji odnosi się jedynie do różnicy między poziomami cen i nie obejmuje wymogu przeanalizowania czynników mających wpływ na poziom tych cen. W konsekwencji stwierdzono wyraźny związek przyczynowy między wysokim poziomem dumpingu i szkodą wyrządzoną przemysłowi unijnemu, a zatem ustalenia przedstawione w motywie 95 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych mogą zostać potwierdzone.

8.3. Podaż i cena surowców

- (125) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że szkoda nie jest wyrządzona przywozem po cenach dumpingowych, lecz raczej niewielką podażą świeżych owoców, tj. surowca dla konserwowanych mandarynek.

- (126) Jednakże oficjalne dane z hiszpańskiego Ministerstwa Rolnictwa potwierdzają, że ilości dostępne dla przemysłu konserwowego są zupełnie wystarczające dla wykorzystania pełnych mocy produkcyjnych producentów hiszpańskich.
- (127) Świeże owoce są do pewnego stopnia przedmiotem konkurencji między producentami i bezpośrednim rynkiem konsumenckim świeżych produktów. Jednakże konkurencja ta nie narusza związku przyczynowego. Wyraźnymi i istotnymi powodami względnie niskiej produkcji, sprzedaży i udziału przemysłu unijnego w rynku jest raczej presja ze strony masowego napływu przywozu z ChRL po bardzo niskich cenach. W takiej sytuacji i zważywszy, że ceny rynkowe są dyktowane przez przywóz obejmujący ponad 70 % rynku i powodujący podcięcie cenowe, tłumienie oraz obniżanie cen, podjęcie decyzji o zwiększeniu produkcji bez perspektyw sprzedaży produktu z normalnym zyskiem byłoby nieopłacalne. Przemysł hiszpański mógł zatem dostarczyć znacznie większych ilości, pod warunkiem że ceny rynkowe nie szkodziłyby jego wynikom gospodarczym.
- (128) Kolejnym faktem potwierdzającym tę analizę jest utrzymywanie się znacznych zapasów u producentów unijnych, co wskazuje, że sytuacja wyrządzająca szkodę przemysłowi unijnemu nie została spowodowana niewystarczającą produkcją, lecz brakiem możliwości sprzedaży produkcji ze względu na presję chińskiego przywozu.
- (129) Zważywszy, iż jest to produkt rolny, cena surowca podlega sezonowym wahaniom ze względu na jego rolny charakter. Niemniej jednak w pięcioletnim badanym okresie, który obejmował zbiory charakteryzujące się niższymi i wyższymi cenami, Komisja odnotowuje, że szkoda (np. w formie straty finansowej) występuje niezależnie od tych wahań, a zatem wyniki gospodarcze przemysłu wspólnotowego nie są bezpośrednio powiązane z takimi zmianami sezonowymi.

8.4. Różnice jakościowe

- (130) Niektóre strony twierdziły, że chiński produkt był wyższej jakości niż produkcja unijna. Jednak jakiegokolwiek zmiany cen wynikające z tego faktu nie zostały dostatecznie uzasadnione i nie ma dowodów na to, że domniemana preferencja konsumentów dotycząca chińskich produktów była tak istotna, żeby pogorszyć sytuację przemysłu unijnego. W każdym razie takie domniemane różnice cen sprzyjały chińskim produktom i powiększały poziom podcięcia/zaniżenia cen. Ze względu na brak jakichkolwiek nowych i uzasadnionych informacji lub argumentów ustalenia wskazane w motywie 99 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

8.5. Wzrost kosztów

- (131) Niektóre strony stwierdziły, że szkodę spowodował nadzwyczajny wzrost kosztów ze strony niektórych producentów. Zarzuty te nie zostały wystarczająco uzasadnione. W analizie Komisji nie wskazano żadnych okoliczności, które mogłyby zmienić ocenę i naruszyć związek przyczynowy lub dotyczyć obliczenia poziomu usuwającego szkodę.

- (132) Kilka zainteresowanych stron zgłosiło uwagi na temat wzrostu kosztów produkcji i niezdolności przemysłu unijnego do obniżenia ich. Niektóre pozycje kosztów (takie jak energia) wzrosły, lecz ich wpływ nie jest tak istotny, by naruszyć związek przyczynowy w sytuacji, gdy duże ilości chińskiego wywozu po cenach dumpingowych powodują spadek sprzedaży i produkcji (powodując wzrost kosztów jednostkowych ponoszonych przez przemysł unijny) oraz tłumią i obniżają ceny przemysłu unijnego.

8.6. Programy pomocy

- (133) Stwierdzono, że programy pomocy WE przyczyniły się do sztucznego wzrostu przetwórstwa w WE i obniżenia poziomu podaży surowców w zakresie produktu objętego postępowaniem. Zarzut ten miał charakter ogólny i nie został dostatecznie uzasadniony. W każdym razie wskazane programy zostały zmienione w 1996 r., kiedy pomoc skierowano do rolników, a nie do przetwórców produktu objętego postępowaniem. W analizie Komisji nie wykryto żadnego innego wpływu podczas OD, który mógłby naruszyć związek przyczynowy. W kwestii podaży należy odnieść się do powyższych motywów 128 i 129.

8.7. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (134) Ze względu na brak jakichkolwiek nowych i uzasadnionych informacji lub argumentów ustalenia zawarte w motywach 87–101 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.
- (135) W związku z powyższym potwierdzone zostają tymczasowe ustalenia dotyczące istnienia związku przyczynowego między chińskim przywozem po cenach dumpingowych a istotną szkodą wyrządzoną przemysłowi unijnemu.

9. INTERES UNII

9.1. Zmiany sytuacji po okresie objętym dochodzeniem

- (136) Od dnia 9 listopada 2007 r. przywóz z ChRL podlegał rejestracji na mocy rozporządzenia w sprawie rejestracji. Dokonano tego w celu ewentualnego nałożenia ceł antidumpingowych z mocą wsteczną. W rezultacie na zasadzie wyjątku przeanalizowano również zmiany sytuacji po OD. Dane Eurostatu potwierdzają, że przywóz z ChRL utrzymuje się na wysokim poziomie, co zostało potwierdzone przez niektórych importerów. Wielkość przywozu w ostatnich dziesięciu miesiącach po OD osiągnęła poziom 74 000 ton, a jego ceny były nadal niskie.

9.2. Zdolność producentów unijnych do zapewnienia podaży na rynku unijnym

- (137) Szereg stron przedstawiło uwagi na temat niskiego poziomu hiszpańskiej produkcji, która ich zdaniem nie jest w stanie w pełni zapewnić podaży na rynku unijnym. Prawdą jest, że w obecnej sytuacji przemysł unijny nie gwarantuje podaży na całym rynku Unii, należy jednak podkreślić, że fakt ten jest związany z wpływem przywozu wyrządzającego szkodę, jak wyjaśniono powyżej. W każdym razie zamierzonym celem środków nie jest zamknięcie rynku unijnego dla przywozu z Chin,

lecz usunięcie skutków dumpingu wyrządzającego szkodę. Mając na uwadze m.in. istnienie wyłącznie dwóch źródeł podaży tych produktów, stwierdzono, że w przypadku wprowadzenia ostatecznych środków nadal będzie istniał znaczny popyt na chińskie produkty w Unii.

9.3. Interes przemysłu unijnego i dostawców

- (138) Jedno ze stowarzyszeń importerów stwierdziło, że środki antydumpingowe bez ograniczeń ilościowych nie ochroniłyby przemysłu hiszpańskiego, lecz automatycznie wywołałyby niezgodne z prawem działania handlowe. Jest to argument, który wskazuje raczej na potrzebę zapewnienia przez instytucje właściwego monitoringu wdrażania środków, natomiast nie podważa on korzyści, jakie środki mogłyby przynieść producentom unijnym.
- (139) Jeden z importerów stwierdził, że wprowadzenie środków antydumpingowych nie poprawiłoby sytuacji hiszpańskich producentów, ze względu na istnienie dużych zapasów nagromadzonych przez importerów w Unii, które mogłyby zaspokoić popyt rynkowy w najbliższej przyszłości. Wielkość zapasów i zjawisko ich gromadzenia zostały potwierdzone przez innego importera. Uwagi te są zgodne z analizą Komisji przeprowadzoną w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych oraz w niniejszym rozporządzeniu. Jednakże należy przypomnieć, że środki mają zapobiec dumpingowi wyrządzającemu szkodę w okresie pięcioletnim, a nie w jednym roku.
- (140) Ze względu na brak jakichkolwiek innych nowych i uzasadnionych informacji lub argumentów w tym względzie ustalenia w motywach 103–106 i 115 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dotyczące interesu przemysłu unijnego zostają niniejszym potwierdzone.

9.4. Interes niepowiązanych importerów/przedsiębiorstw handlowych w Unii

- (141) Współpracujący importerzy wyrazili zainteresowanie utrzymaniem dwóch źródeł podaży produktu objętego postępowaniem, tj. Hiszpanii i ChRL, w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw po konkurencyjnych cenach.
- (142) Niemniej jednak większość importerów opowiedziałyby się, w przypadku wprowadzenia środków ostatecznych, za włączeniem do nich również elementów ilościowych. Jak wyjaśniono poniżej w motywie 156, takie działanie nie zostało uznane za właściwe.
- (143) Dane od współpracujących importerów objętych próbą zostały zweryfikowane i potwierdzono, że konserwowane mandarynki reprezentują mniej niż 6 % ogólnego obrotu tych importerów oraz że w okresie objętym dochodzeniem oraz w latach 2004–2008 osiągnęli oni poziom rentowności przekraczający 10 %.
- (144) Powyższe ustalenia wskazują, że w sumie potencjalny wpływ środków na importerów/przedsiębiorstwa handlowe będzie proporcjonalny do pozytywnych rezultatów wynikających z tych środków.

9.5. Interes użytkowników/sprzedawców detalicznych

- (145) Jeden użytkownik reprezentujący mniej niż 1 % konsumpcji przedstawił ogólne uwagi na temat zmniejszonej dostępności mandarynek w UE oraz na temat wyższej jakości chińskich produktów. Został on poproszony o dostarczenie danych, lecz odmówił współpracy i nie uzasadnił swoich argumentów. Inny sprzedawca detaliczny, członek głównego stowarzyszenia importerów, zasadniczo sprzeciwił się wzrostowi cen. W trakcie dochodzenia nie przedstawiono innych informacji dotyczących interesu użytkowników/sprzedawców detalicznych. Wobec braku jakichkolwiek uzasadnionych uwag importerów/sprzedawców detalicznych, motywy 109–112 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

9.6. Interes konsumentów

- (146) Przeciwnie do tego, co wskazywał jeden z importerów, interes konsumentów został uwzględniony na etapie dotyczącym ceł tymczasowych. Ustalenia Komisji zostały przedstawione w motywach 113 i 114 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Inne strony zasugerowały, że wpływ na konsumentów byłby istotny. Jednak nie przedstawiono informacji, które podważałyby ustalenia w wymienionych motywach. Nawet jeżeli cła miałyby doprowadzić do wzrostu cen konsumpcyjnych, żadna strona nie kwestionowała faktu, że omawiany produkt reprezentuje niewielki udział w wydatkach na żywność gospodarstw domowych. Wobec braku jakichkolwiek uwag od konsumentów oraz innych nowych i uzasadnionych informacji wskazane motywy zostają zatem potwierdzone.

9.7. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (147) Przedstawiona powyżej dodatkowa analiza dotycząca interesu zainteresowanych stron nie spowodowała zmiany tymczasowych wniosków w tym względzie. Dane od współpracujących importerów objętych próbą zostały zweryfikowane i potwierdzono, że konserwowane mandarynki reprezentują mniej niż 6 % ogólnego obrotu tych importerów oraz że w okresie objętym dochodzeniem oraz w latach 2004–2008 osiągnęli oni w ujęciu średnim zadawalające wyniki, a zatem wpływ na importerów będzie nieznaczny. Potwierdzono również, że finansowy wpływ na konsumentów końcowych będzie niewielki, zważywszy na znikome ilości w przeliczeniu na mieszkańca kupowane w krajach konsumpcji. Uznano, że wnioski w zakresie interesu Unii zawarte w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych nie ulegają zmianie. Wobec braku innych uwag wniosków przedstawione w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych zostają zatem ostatecznie potwierdzone.

10. OSTATECZNE ŚRODKI

10.1. Poziom usuwający szkodę

- (148) Jeden z importerów stwierdził, że poziom marży zysku wynoszący 6,8 %, wykorzystany jako punkt odniesienia na etapie dotyczącym ceł tymczasowych, jest zawyżony. W tym zakresie należy podkreślić, że ten sam poziom został zastosowany i zaakceptowany dla środków ochronnych jako rzeczywisty zysk osiągnięty przez przemysł unijny w latach 1998–1999 do 2001–2002.

Wartość ta odnosi się do zysków uzyskanych przez producentów unijnych podczas normalnej sytuacji rynkowej, na którą nie miał wpływu wzrost przywozu, który wyrządził szkodę przemysłowi. W związku z powyższym argument ten zostaje odrzucony.

(149) Producenci unijni twierdzili, że cła tymczasowe nie uwzględniły specyficznej sytuacji panującej na rynku konserwowanych mandarynek, na którym produkcja jest skupiona tylko w jednym państwie, a większość sprzedaży i przywozu odbywa się w innym europejskim państwie. Z tego względu wniesiono o uwzględnienie kosztów transportu z państwa produkcji do państwa konsumpcji w ostatecznych obliczeniach. Wniosek był uzasadniony, a obliczenia zostały odpowiednio skorygowane, aby odzwierciedlić koncentrację sprzedaży na danych obszarach Unii.

(150) Jedna strona zgłosiła uwagi na temat obliczeń dotyczących podjęcia cenowego i zaniżania cen. W uzasadnionych przypadkach wprowadzono dostosowania na etapie dotyczącym ceł ostatecznych.

(151) Wartości marginesów szkody, po uwzględnieniu w uzasadnionych przypadkach wniosków zainteresowanych stron, wyrażone jako odsetek całkowitej wartości w przywozie CIF każdego chińskiego eksportera objętego próbą, były niższe od marginesów dumpingu i wynoszą:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang: 100,1 %,

— Huangyan No. 1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang: 48,4 %,

— Zhejiang Xinshiji Food Co., Ltd., Sanmen, Zhejiang i powiązany z nim producent Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., Dangyang City, Prowincja Hubei: 92,0 %,

— współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą: 90,6 %,

wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa: 100,1 %.

10.2. Moc wsteczna

(152) Jak wskazano w motywie 4, w dniu 9 listopada 2007 r. Komisja poddała rejestracji przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL na podstawie wniosku przemysłu unijnego. Wniosek został wycofany i w związku z powyższym kwestia ta nie była dalej badana.

10.3. Ostateczne środki

(153) W świetle wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego oraz interesu Unii i zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na poziomie najniższego z ustalonych marginesów dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła. W tym przypadku stawka cła powinna zostać określona odpowiednio na poziomie ustalonej szkody.

(154) Na podstawie powyższych ustaleń i zgodnie ze sprostowaniem opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym* L 258 ⁽¹⁾ ostateczne cło powinno wynosić:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang: 531,2 EUR/tonę,

— Huangyan No.1 Canned Food Factory Huangyan, Zhejiang: 361,4 EUR/tonę,

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd., Sanmen, Zhejiang i powiązany z nim producent Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., Dangyang City, Hubei Province: 490,7 EUR/tonę,

— współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą: 499,6 EUR/tonę,

wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa: 531,2 EUR/tonę.

10.4. Forma środków

(155) Szereg stron wniosło o wprowadzenie środków łączących cenę i elementy ilościowe, w ramach których początkowe wielkości przywozu nie byłyby objęte cłem lub podlegałyby cłu obniżonemu. W niektórych przypadkach było to związane z zastosowaniem systemu pozwoleń.

(156) Opcja ta została rozważona, lecz odrzucono ją ze względów wyjaśnionych poniżej. Cła antydumpingowe są nakładane, ponieważ cena eksportowa jest niższa od wartości normalnej. Wielkości wywożone do Unii podlegają analizie mającej na celu określenie czy przywóz po cenach dumpingowych wyrządza szkodę. Jednak wielkości te zazwyczaj nie mają wpływu na poziom nakładanego cła. Innymi słowy, jeżeli okaże się, że przywóz po cenach dumpingowych wyrządza szkodę, dumping może zostać zrównoważony przez cło, które ma zastosowanie od pierwszej wysyłki towarów przywiezionych po wejściu w życie cła. Wreszcie, jeżeli okazałoby się, że w interesie Unii leży przywóz produktów w określonym okresie, bez nakładania ceł antydumpingowych, art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego umożliwia zawieszenie środków pod pewnymi warunkami.

(157) Niektóre strony twierdzą, że środki nieobejmujące ograniczeń ilościowych będą prowadzić do unikania zapłaty cła. Strony ponownie odniosły się do gromadzenia zapasów, które nastąpiło w związku z rozszerzeniem Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. Analiza służb Komisji potwierdziła, że była to wyraźna próba uniknięcia ceł. Zważywszy na te ustalenia i fakty opisane w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych w motywach 123 i 125, Komisja będzie monitorować zmiany sytuacji w celu podjęcia koniecznych działań, by zapewnić prawidłowe wdrożenie środków.

(158) Inne strony twierdziły, że środki nie powinny dotyczyć wielkości objętych istniejącymi umowami sprzedaży.

⁽¹⁾ Dz.U. L 258 z 26.9.2008, s. 74.

Podejście to zostało odrzucone, gdyż w praktyce oznaczałoby zwolnienie z ceł, a zatem zagroziłoby skutkom naprawczym środków. Dokonano także odesłania do powyższych motywów 138 i 139.

- (159) Rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych nałożono cło antydumpingowe w formie cła specyficznego dla każdego przedsiębiorstwa, które wynika z zastosowania marginesu usunięcia szkody do cen eksportowych wykorzystanych w obliczeniach dumpingu podczas OD. Metodyka ta znajduje odzwierciedlenie w poziomie środków ostatecznych.

10.5. Zobowiązania

- (160) Na późnym etapie dochodzenia kilku producentów eksportujących w ChRL złożyło zobowiązania cenowe. Nie zostały one zaakceptowane z uwagi na dużą zmienność cen omawianego produktu, ryzyko unikania i obejścia cła nałożonego na ten produkt (zob. motywy 124 i 125 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych) oraz fakt, że złożone oferty nie zawierały żadnych gwarancji ze strony chińskich władz umożliwiających odpowiedni monitoring w zakresie przedsiębiorstw, którym nie przyznano traktowania na zasadach rynkowych.

11. REJESTRACJA

- (161) Przywóz produktu objętego postępowaniem został poddany rejestracji rozporządzeniem Komisji (UE) nr 572/2012⁽¹⁾. Należy zaprzestać tej rejestracji. Decyzja o ewentualnym pobraniu ceł z mocą wsteczną zapadnie na późniejszym etapie, gdy pełne dane statystyczne będą dostępne.

12. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (162) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL. Oprócz tego stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem informacji. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie swojego stanowiska. Dwie grupy importerów wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie w obecności urzędnika Dyrekcji Generalnej ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron i przesłuchanie takie im umożliwiono.
- (163) W odniesieniu do wyroku dotyczącego Xinshiji przedstawione argumenty zostały już przeanalizowane i rozpatrzone w dokumencie zawierającym ogólne ustalenia. Żaden z tych argumentów nie doprowadził do zmiany istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których podjęto decyzję o potwierdzeniu marginesu szkody ustalonego w toku dochodzenia pierwotnego. W odniesieniu do wyroku dotyczącego państwa analogicznego grupa importerów powtórzyła uwagi, które zostały już przedstawione w dochodzeniu i dotyczyły zakresu częściowego wznowienia, wykorzystania danych z OD oraz określenia wartości normalnej. Uwagi te zostały rozpatrzone odpowiednio w powyższych motywach 43, 46

i 54. Ta sama grupa importerów stwierdziła, że wolałaby wprowadzenie systemu środków ochronnych z kontyngentami zamiast ceł antydumpingowych. Powód odrzucenia systemu kontyngentów został wyjaśniony w powyższym motywie 156. Ponadto należy zauważyć, że środki ochronne mogą zostać wprowadzone wyłącznie w pewnych sytuacjach i pod bardzo szczególnymi warunkami zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu⁽²⁾. Uznaje się, że cła antydumpingowe są najodpowiedniejszym rozwiązaniem dla dumpingu wyrządzającego szkodę. Wymieniona grupa importerów wskazała również, w związku z kwestiami poruszonymi w powyższych motywach 44 i 85, że Komisja nie wszczęła przeglądu okresowego, gdy wezwano ją do tego. Należy podkreślić, że od daty wydania wyroku dotyczącego państwa analogicznego przeprowadzenie przeglądu okresowego nie było możliwe, ponieważ cła już nie obowiązywały. Komisja powinna wznowić analizę otrzymanych wniosków o dokonanie przeglądu okresowego po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. Jeżeli analiza wniosków wykaze, że warunki określone w art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego są spełnione, należy niezwłocznie wszcząć przegląd okresowy.

- (164) Podsumowując, po rozpatrzeniu wszystkich uwag otrzymanych w następstwie ujawnienia zainteresowanym stronom ustaleń wynikających z dochodzenia, stwierdzono, że żadna z nich nie mogła spowodować zmiany wniosków z dochodzenia.

13. CZAS OBOWIĄZYWANIA ŚRODKÓW

- (165) Niniejsze rozporządzenie wykonuje wyrok Sądu dotyczący rozporządzenia pierwotnego. W związku z tym niniejsze rozporządzenie wygasa 5 lat po wejściu w życie rozporządzenia pierwotnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym ponownie nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz przetworzonych lub zakonserwowanych mandarynek (włączając tangeryny i satsuma), klementynek, wilkingów i innych podobnych hybryd cytrusowych, niezawierających dodatku alkoholu, zawierających dodatek cukru lub innej substancji słodzącej lub niezawierających takiego dodatku, według definicji określonej w pozycji CN 2008, objętych obecnie kodami CN 2008 30 55, 2008 30 75 oraz ex 2008 30 90 (kody TARIC 2008 30 90 61, 2008 30 90 63, 2008 30 90 65, 2008 30 90 67 oraz 2008 30 90 69) oraz pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego, mająca zastosowanie do produktów opisanych w ust. 1 oraz produkowanych przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa, wynosi:

Przedsiębiorstwo	EUR/tonę wagi netto produktu	Dodatki kod TARIC
Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang	531,2	A886

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 572/2012 z dnia 28 czerwca 2012 r. poddające wymogowi rejestracji przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 169 z 29.6.2012, s. 50).

⁽²⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

Przedsiębiorstwo	EUR/tonę wagi netto produktu	Dodatkowy kod TARIC
Huangyan No.1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang	361,4	A887
Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd., Sanmen, Zhejiang i powiązany z nim producent Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., Danyang City, Hubei Province	490,7	A888
Współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą zgodnie z załącznikiem	499,6	A889
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	531,2	A999

Artykuł 2

1. W przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu i dlatego cena rzeczywiście zapłacona bądź należna jest przeliczana proporcjonalnie w celu określenia wartości celnej na mocy art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady

(EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾, wysokość cła antydumpingowego wyliczona na podstawie powyższego art. 1 jest pomniejszona o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu przeliczeniu ceny rzeczywiście zapłaconej lub należnej.

2. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 3

Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestania rejestracji przywozu prowadzonej na podstawie art. 1 rozporządzenia (UE) nr 572/2012.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wygasa z dniem 31 grudnia 2013 r.

Artykuł 6

Wnioski o przegląd są dopuszczalne od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2013 r.

W imieniu Rady
S. SHERLOCK
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

**WSPÓŁPRACUJĄCY PRODUCENCI EKSPORTUJĄCY NIEOBJĘCI PRÓBĄ
(dodatkowy kod TARIC A889)**

Hunan Pointer Foods Co., Ltd., Yongzhou, Hunan
Ningbo Pointer Canned Foods Co., Ltd., Xiangshan, Ningbo
Yichang Jiayuan Foodstuffs Co., Ltd., Yichang, Hubei
Ninghai Dongda Foodstuff Co., Ltd., Ningbo, Zhejiang
Huangyan No.2 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang
Zhejiang Xinchang Best Foods Co., Ltd., Xinchang, Zhejiang
Toyoshima Share Yidu Foods Co., Ltd., Yidu, Hubei
Guangxi Guiguo Food Co., Ltd., Guilin, Guangxi
Zhejiang Juda Industry Co., Ltd., Quzhou, Zhejiang
Zhejiang Iceman Group Co., Ltd., Jinhua, Zhejiang
Ningbo Guosheng Foods Co., Ltd., Ninghai
Yi Chang Yin He Food Co., Ltd., Yidu, Hubei
Yongzhou Quanhui Canned Food Co., Ltd., Yongzhou, Hunan
Ningbo Orient Jiuzhou Food Trade & Industry Co., Ltd., Yinzhou, Ningbo
Guangxi Guilin Huangguan Food Co., Ltd., Guilin, Guangxi
Ningbo Wuzhouxing Group Co., Ltd., Mingzhou, Ningbo
